

THE ORIGINAL SIN

QUINTEN INGELAERE - MAXIM FRANK - LOIČ VAN ZEEBROEK - MARCO DE SANCTIS
ISA DE LEENER - CHARLOTTE VANDENBROUCKE - WERTHER GASPERINI - SIMON
VEROUGSTRAETE- LIDIA SCIARROTTA - DOMINIEK COLPAERT - MARINDA
VANDENHEEDE - MOHAMMED ALANI - WENDY KROCHMAL - PETER DE MEYER



Het aardse paradijs met de zondeval van Adam en Eva is een schilderij waaraan Peter Paul Rubens en Jan Brueghel de Oude rond 1615 samen hebben gewerkt. Het maakt deel uit van de collectie van het Mauritshuis in Den Haag

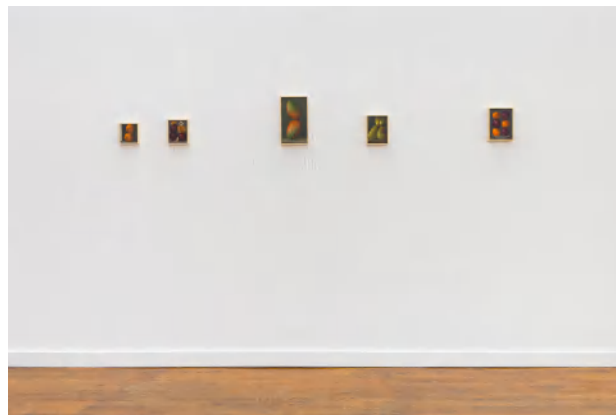
8.11 - 19.12.2024

De groepstentoonstelling "The Original Sin" biedt een vernieuwende kijk op het thema van de erfzonde en de Tuin van Eden, waarbij de artiesten het onderwerp vanuit een positieve en bevrijdende invalshoek benaderen. Het referentiewerk, "*Het aardse paradijs met de zondeval van Adam en Eva*" van Rubens en Brueghel, herinnert ons aan de complexe relatie tussen mens en zonde. In de kunstgeschiedenis wordt erfzonde vaak als een bron van schuld en negativiteit gezien, maar de moderne benadering benadrukt de mogelijkheid van groei en zelfontplooiing.

"Le sort de la pomme" van Maxim Frank op zijn beurt de voortzetting van de val, in de overdracht van de appel naar Eva en Adam. De punt van de lucifer kan worden vergeleken met de verboden vrucht die de afdaling naar de hel veroorzaakt. Wanneer begint de erfzonde? Op het moment van het bijten in de appel? Op het moment van het aanbieden van de appel aan Eva? Of aan Adam? De dof geworden punt van de lucifer suggereert een ongeëxploiteerd potentieel, terwijl de verbrande basis een transformatie reflecteert die begonnen is vanuit een onverwachte plek, en het verhaal hervormt. Dit krachtige beeld roept het idee op dat als dit keerpunt anders was geweest, de loop van de geschiedenis van vrouwen misschien veranderd had kunnen worden, mogelijk bevrijd van de verhalen van zonde en overtreding die hun maatschappelijke rollen hebben beïnvloed. Het getuigt van het ongebruikte potentieel en een verhaal van wat had kunnen zijn.



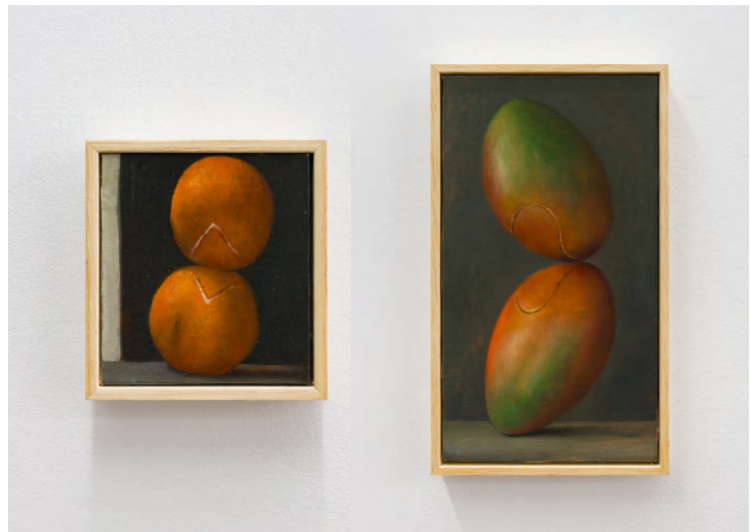
"*La Chute*" is een (disfunctionele) ladder, geïnspireerd door de slang in de boom van de kennis. De textuur is verbrand en symboliseert het begin van de weg naar de hel. De vorm van de ladder doet denken aan een galg.





Wendy Krochmal verkent in haar werk de kwetsbaarheid van het leven, met een focus op de vrouwelijke perspectieven van oorlog en geweld. Haar fragiele stukken, vervaardigd uit klei, symboliseren het handwerk en de delicate van persoonlijke verhalen.

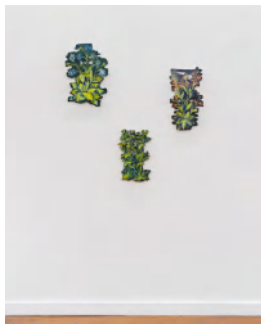
Quinten Ingelaere biedt een hedendaagse interpretatie van het stilleven, waarbij hij oude technieken gebruikt en theatrale belichting toepast, zoals de claire-obscure lichtbox die Caravaggio en zijn tijdgenoten gebruikten. Hierdoor kan hij spelen met licht en schaduw om dramatische effecten te creëren.



Marco De Sanctis onderzoekt de relatie tussen restauratie en destructie in zijn marine werk, waarin de afwezigheid van Moeder en Kind opnieuw betekenis krijgt. Dit werpt een blik op de vergankelijkheid en het blijvende karakter van kunst.

“Forbidden Fruit” van **Peter De Meyer** kaart het thema van de ijdelheid aan. We zien een Oude spiegel met Apple-logo. De gelijkenis tussen de analoge spiegel en een iPad refereert aan de zonde van de ijdelheid, die van alle tijden is en vandaag wordt versterkt door onder andere selfies en social media.

“My dog Sisyphus” gaat uit van het contrast tussen de hond als symbool voor vrijheid tegenover de steen als teken van onbeweeglijkheid. Het verwijst naar de last van de erfzonde die we met ons meedragen, als een blok aan ons been.



Isa De Leener verdiept zich in de flora van de Tuin van Eden, waarbij hij de symboliek en esthetiek van bloemen en planten herinterpreteert. Isa gebruikt houten latjes met een preparaat van beenderlijm en gips. Hierdoor geeft hij zijn werk een extra tastbare dimensie toe aan zijn schilderijen.



Mohammed Alani benadert het thema van de erfzonde en de Tuin van Eden met de nodige humor en zelfrelativering. Hij probeert een verband te leggen tussen diversiteit en continuïteit door middel van een dialoog tussen alledaagse objecten. Ondanks hun uiteenlopende vormen en doeleinden, zijn deze objecten gemaakt van puur industriële materialen of een mengsel van industriële en natuurlijke elementen. Wat hen echter verenigt, is hun status als voorwerpen die door mensen worden gebruikt, waarbij elk object een unieke rol speelt in het menselijk bestaan.

Alani gebruikt zijn vakmanschap om correlaties te leggen tussen deze verschillende entiteiten. Kunst, als een uiting van menselijke kennis, resoneert nauw met de mensheid. Door intellectuele uitwisselingen voor te stellen, visualiseert Alani de uiteindelijke vorm en creëert hij een mentaal beeld van de ultieme expressie van het kunstwerk. Hij bouwt vakkundig een esthetisch visueel verhaal op dat het publiek boeit en hen in staat stelt verbindingen te leggen tussen henzelf, hun intellect en hun verbeelding.

Loïc Van Zeebroek onderzoekt de landschapschilderkunst en creëert beelden die rust en mysterie uitstralen. Zijn unieke benadering, met inspiratie uit eigen camerabeelden, geeft een hedendaagse draai aan klassieke thema's.



“*Slangenalfabet II*” van **Charlotte Vandenbroucke** verbeeldt de thematiek van de zondeval met haar liefde voor historische en oer- beeldtalen. (zoals hiërogliefen etc). Hazelwormen staan 'gebeiteld' als tekens. Ze zien eruit als slang, noemt -worm, maar is eigenlijk een pootloze hagedis. De artiesten heeft een kleine verzameling van gevonden gedroogde hazelwormen en deze tentoonstelling leek haar het ideale moment om ze te gebruiken



Deze tentoonstelling nodigt uit tot reflectie en herinterpretatie van een eeuwenoud thema, waarbij elk werk een nieuw perspectief biedt op de mens, de natuur en de geschiedenis. Wij hopen dat de kunstenaars een even geslaagd project hebben gerealiseerd als Rubens en Brueghel destijds.